

Република Србија
ДРУГИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
П.бр.1579/24
06.03.2026. године
Београд

13.05.2026

У ИМЕ НАРОДА

ДРУГИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Љиљана Илић, као судија појединац, у парници тужилаца Милана Радоњића ЈМБГ [REDACTED] из [REDACTED], улица [REDACTED], Ратка Ромића ЈМБГ [REDACTED] из [REDACTED], улица [REDACTED] и Мирослава Курака ЈМБГ [REDACTED] из [REDACTED], ул. [REDACTED], чији су заједнички пуномоћник Зора Добричанин Никодиновић адвокат из [REDACTED], ул. [REDACTED], стан број [REDACTED], против тужене "Славко Ћурувија Фондације" МБ [REDACTED], ПИБ: [REDACTED] са седиштем [REDACTED], чији је пуномоћник Круна Савовић, адвокат из [REDACTED], ради накнаде штете, вредност спора 1.500.000,00 динара, након одржане и закључене главне јавне расправе донео је дана 06.03.2026.године следећу:

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиоца Милана Радоњића из Београда, па се обавезује тужена "Славко Ћурувија Фондација" Београд, да тужиоцу Милану Радоњићу на име накнаде нематеријалне штете због душевних болова проузрокованих повредом части и угледа исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана 06.03.2026.године као дана пресуђења па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом принудног извршења.

ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА као неоснован тужбени захтев тужиоца Милана Радоњића из Београда за износ од 300.000,00 динара преко досуђеног износа од 200.000,00 динара.

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиоца Ратка Ромића из Београда, па се обавезује тужена "Славко Ћурувија Фондација" Београд да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете по основу повреде части и угледа исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана 06.03.2026.године као дана пресуђења па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом принудног извршења.

ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА као неоснован тужбени захтев тужиоца Ратка Ромића из Београда за износ од 300.000,00 динара преко досуђеног износа од 200.000,00 динара.

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА тужбени захтев тужиоца Мирослава Курака из Београда, па се обавезује тужена "Славко Ћурувија Фондација" Београд да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете по основу повреде части и угледа исплати износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана 06.03.2026.године као дана пресуђења па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА као неоснован тужбени захтев тужиоца Мирослава Курака из Београда за износ од 300.000,00 динара преко досуђеног износа од 200.000,00 динара.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена "Славко Ћурувија Фондација" Београд да тужиоцима Милану Радоњићу, Ратку Ромићу и Мирославу Кураку из Београда, солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 320.000,00 динара као и судске таксе у износу од 90.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате, све у року од 15 дана под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена "Славко Ћурувија Фондација" Београд да тужиоцу Мирославу Кураку из Београда накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности па до коначне исплате, све у року од 15 дана под претњом извршења.

Образложење

Тужилац Милан Радоњић је у тужби поднетој овом суду преко свог адвоката Зоре Добричанин Никодиновић а и касније током поступка навео да је након објављивања пресуде Апелационог суда у Београду Кж1.По 1-9/22 од дана 02.02.2024.године којом пресудом је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 КЗ-а на штету сада пок.Славка Ћурувије, истога дана на интернет презентацији "Фондације Славко Ћурувија" објављен текст са насловом "Славко Ћурувија Фондација шокирана пресудом Апелационог суда: Земља која не кажњава убице нема будућност", те да је издавач интернет портала одговоран за садржину текстова објављених на истом. Даље је навео да је предметним текстом тужени увредљиво по тужиоца коментарисао предметну пресуду Апелационог суда истакавши да самим тим је неспорно да овај текст се односи на њега, те да је у шестом пасусу текста наведено:"Још једном подсећамо да су ослобођени они који су убили новинара кога је тајна служба прислушкивала и пратила пре самог злочина...", па самим тим из оваквих и више него увредљивих речи навео је да је недвосмислено да се исте односе на све окривљене против којих се водио поступак за убиство сада пок.Славка Ћурувије, па и на њега који је био један од окривљених, па да он мора поново да се суочава са увредљивим епитетима "убица и онај који је био новинара". Указао је суду да на овај начин а противно правноснажној ослобађајућој пресуди Апелационог суда у Београду тужена га је означила као убицу и као оног који је убио новинара чиме је на најгрубљи начин повредио његово право на поштовање пресудом утврђене невиности, а у циљу нарушавања његовог личног угледа и то након 10 година трајања кривичног поступка и скоро исто толико времена његовог лишења слободе, доказавши пред судом своју невиност, па имајући у виду предметну пресуду нико не сме да каже да су лица која су ослобођена од оптужбе убице.

Даље је навео да предметни наводи тужене су поновљени у високо тиражним и врло популарним интернет порталима, који често остају трајно доступни он лајн, па сумња код јавности остаје заувек.

Имајући у виду напред наведено, овако изнете неистините тврдње од стране туженог дубоко су повредиле његову част и углед и његов лични и професионални интегритет, те да он трпи у приватном а и у професионалном животу последице напред описаног понашања тужене, имајући у виду да правноснажан исход кривичног поступка туженој није кочница да њега ослобођеног човека назива убицом, чиме се његово име благи, према њему побуђује презир и подстиче непријатељство, па је на овај начин његов углед неповратно укаљан и нарушен чиме му је причињена тешка нематеријална штета повредом части и угледа.

Предложио је да суд усвоји тужбени захтев, те да тужену обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете због душевних болова проузрукованих повредом части и угледа исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате све у року од 15 дана од дана пријема писменом отправком пресуде, под претњом принудног извршења. Трошкове поступка је тражио по трошковнику који је доставио његов адвокат.

Тужилац Ратко Ромић је у тужби преко свог пуномоћника адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, а и у даљем току поступка навео да је дана 02.02.2024. године на интернет презентацији тужене објављен текст са насловом "Славко Ћурувија фондација шокирана пресудом Апелационог суда: Земља која не кажњава убице, нема будућност", који текст је доступан на интернет адреси тужене, па је на тај начин исти увредљиво по тужиоца коментарисао пресуду Апелационог суда у Београду Кж1.По1-9/22 од 02.02.2024. године којом је он као један од оптужених за убиство Славка Ћурувије, правноснажно ослобођен. Наиме, неспорно је да се овај текст односи и на њега пошто је и он предметном пресудом ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из чл.114 став 1 тачка 5 КЗ-а на штету сада пок. Славка Ћурувије.

На даље је навео да предметни текст који је готово идентично поновљен и на почетку петог пасуса текста "Држава која не кажњава убице, нема будућност", а да је у шестом пасусу текста наведено "Још једном подсећамо да су ослобођени они који су убили новинара кога је тајна служба прислушкивала и пратила пре самог злочина...", па имајући у виду и више него увредљиве речи, недвосмислено је да се исте односе на све окривљене против којих се водио поступак за убиство сада пок. Славка Ћурувије, па и на тужиоца Ратка Ромића. Навео је да на тај начин а противно предметној правноснажној ослобађајућој пресуди Апелационог суда у Београду, тужена је њега означила као убицу и као оног који је убио новинара чиме је на најгрубљи могући начин повредио његово право на поштавање пресудом утврђене невиности до које се дошло после дуже од 10 година вођења кривичног поступка и скоро исто толико времена лишења слободе. Поновио је да он нема никакве везе са убиством сада пок. Славка Ћурувије а да предметни наводи туженог на наведеном порталу су поновљени у високотиражним порталима те да такав глас на његову штету који је наведен предметног дана на наведеном порталу је отишао у јавност и никаква исправка и сатисфакција то неће моћи да му надокнади, док сумња код јавности према њему остаје заувек.

Указао је суду да предметни портал тужене на којем је објављен текст предметне садржине је допринео да наводи о њему као убици допру до изузетно широког аудиторијума, а као доказ је навео да постоји снимак екрана објаве на фејсбук налогу "Славко Ћурувија Фондација" као и вест на интернет порталу "N1" "Фондација Славко Ћурувија", шокирана пресудом, земља која не кажњава убице нема будућност од 02.02.2024. године.

Истакао је да ове неистините тврдње тужене дубоко повређују његову част и углед, лични и професионални интегритет и да као последицу оваквог понашања тужене он трпи у приватном и у професионалном животу, имајући у виду да изношењем тешких клевета од стране тужене

према њему у очима грађана Републике Србије којима га је представио као убицу његово име се блати и према њему побуђује презир и подстиче непријатељство.

Сматра да на овај начин његов углед је неповратно укаљан и нарушен чиме му је причињена тешка нематеријална штета повредом части и угледа, истакавши да је углед представа коју други имају о неком лицу и људима који су деценијама градили свој углед и да је најважнији.

Предложио је да суд усвоји тужбени захтев, те да му на име накнаде нематеријалне штете због душевних болова проузрокованих повредом части и угледа исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Трошкове поступка је тражио по трошковнику који је доставио његов пуномоћник.

Тужилац Мирослав Курак је у тужби преко свог пуномоћника адвоката Зоре Добричанин Никодиновић и током поступка навео да је дана 02.02.2024.године на интернет презентацији туженог објављен текст са насловом: "Славко Ћурувија Фондација "шокирана пресудом Апелационог суда: Земља која не кажњава Убице, нема будућност", који текст је доступан на интернет адреси тужене. На тај начин истакао је да је тужени овим текстом увредљиво по њега коментарисао пресуду Апелационог суда у Београду Кж1.По1-9/22 од дана 02.02.2024.године којом је он као један од оптужених за убиство Славка Ћурувије правноснажно ослобођен, те да је предметни текст објављен као реакција на објављивање предметне пресуде Апелационог суда а што је и јасно из првог пасуса текста "Славко Ћурувија Фондација" је шокирана одлуком Апелационог суда да ослободи некадашње припаднике ресора државне безбедности оптужене за убиство Славка Ћурувије". Самим тим по његовом мишљењу неспорно је да се предметни текст односи и на њега, имајући у виду да је предметном пресудом Апелационог суда у Београду ослобођен због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 КЗ-а на штету сада пок.Славка Ћурувије. Даље је навео да објављен текст је насловљен "...Земља која не кажњава убице нема будућност", а да готово идентичан навод поновљен је и на почетку петог пасуса текста: "Држава која не кажањава убице нема будућност", као и да је у шестом пасусу текста наведено: "Још једном подсећамо да су ослобођени они који су убили новинара кога је тајна служба прислушкивала и пратила пре самог злочина...", па самим тим из напред наведених увредљивих речи недвосмислено је да се исти односе на све окривљене против којих се водио поступак за убиство Славка Ћурувије, па и на њега Мирослава Курака који је ослобођен предметном пресудом којој је претходио кривични поступак који се водио дуже од 10 година, те да мора поново да се суочава са увредљивим епитетима да је убица и онај који је убио новинара, чиме је на најгрубљи могући начин повређено његово право на поштовање пресудом утврђене невиности. По његовом мишљењу наводи туженог су предметном објавом на наведеном порталу грубо увредљиви, недопуштени и изнети у циљу нарушавања његовог личног угледа и то након 10 година трајања кривичног поступка и скоро исто толиког лишења слободе када је доказао своју невиност пред судом, па супротно томе тужени га је поново означио као убицом.

Предметни наводи тужене како је истакао су поновљени у високо тиражним и у последње време веома популарним интернет порталима, па такав глас на његову штету цитиран напред је навео да је отишао у јавност па никаква исправка и сатисфакција то неће моћи да му надокнади посебно истакавши да сумња код јавности остаје заувек.

Предложио је да суд усвоји тужбу и тужбени захтев те да тужену обавезе да му накнади 500.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због душевних болова проузрокованих повредом части и угледа и то са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате.

Тужена је у одговору на тужбу као и током поступка преко свог пуномоћника адвоката Круне Савовић навела да оспорава тужбе и тужбене захтеве тужилаца како по основу, тако и по висини предложивши суду да након спроведене расправе и изведених доказа исте одбије као неосноване те обавезе тужиоце да туженој накнади трошкове парничног поступка. Даље је навела да поднете тужбе су усмерене на то да спрече, забране, казне и ограниче слободно изражавање о питањима од јавног интереса и оставаривању права повезаних са учешћем јавности, указавши суду да се у конкретном случају ради о злоупотреби процесних овлашћења, ткзв. слап тужбама које у нашем законодавству нису изричито прописане, али да су прописане кроз институт процесних овлашћења и то чланом 9 ЗПП-а којим је прописано да је суд у обавези да спречи злоупотребу истих те да представљају посебан и у протеклом периоду веома заступљен механизам притиска на новинаре, медије, активисте и бранитеље људских права. Истакла је да јавност има сваки разлог да буде информисана и да убиство новинара Славка Ђурувије не престаје да буде тема од општег интереса а да је јавност занимало то како је после судског поступка који је трајао скоро девет година и после две осуђујуће пресуде донета пресуда којом су оптужени за убиство Славка Ђурувије ослобођени од оптужбе, наводећи да је његовом убиству претходила кампања у којој је Славко Ђурувија проглашен издајником позивајући се на говор Мирјане Марковић председнице Јул-а новембра месеца 1998.године, у ком је као издајник етикетиран именом и презименом Славко Ђурувија, па се тужена Фондација запитала односно указала је суду да је јавност била врло заинтересована у вези тога како је могуће да Мирослав Курак у оптужници означен као директан извршилац убиства у првостепеној пресуди буде замењен НН лицем које је означено као директни извршилац, наводећи и остала питања везано за убиство Славка Ђурувије за које је била заинтересована јавност хронолошки набрајајући у одговору на тужбу ток кривичног поступка, као и реаговање на ослобађајућу пресуду Апелационог суда, ОЕПС-а, Министарства иностраних послова САД, амбасадора САД у Србији Кристофера Хила, посебно истакавши да суд мора водити рачуна о ефекту којим би усвајањем тужбених захтева имало по слободу на изражавање у Србији а то је да би се постигао одвраћајући ефекат на слободу изражавања.

Предложила је да суд одбаци тужбу, а ако процени да нема места за такву одлуку, суд одбије тужбене захтеве као неосноване, те да тужиоце обавезе да туженој накнаде трошкове поступка која је на рочишту на којем је закључена главна расправа определила.

Одлучујући о основаности тужбеног захтева суд је извео предложене доказе, па је на основу изведених доказа и навода парничних странака у смислу члану 8 Закона о парничном поступку утврдио следеће чињенично стање:

Увидом у штампани текст са интернет портала “Славко Ђурувија Фондација” објављеног на порталу www.slavkojuruvijafondacija.rs од 05.10.2024.године који је објављен на истом дана 02.02.2024.године, суд је утврдио да је објављен текст следеће садржине: “Славко Ђурувија Фондација је шокирана одлуком Апелационог суда да ослободи некадашње припаднике ресора Државне безбедности оптужене за убиство Славка Ђурувије. Ова је пресуда дубоко узнемирујућа за породицу, пријатеље, колеге и поштоваоце новинара и издавача убијеног зато што је јавно критиковао злочиначки режим Слободана Милошевића. Она представља јасан знак да држава није у стању да се обрачуна са најмрачнијим деловима сопствених служби из деведесетих и да оне и даље имају огроман утицај на правосуђе и на политичке процесе у Србији”... “Држава која не кажњава убице, нема будућност ...” “Још једном подсећамо да су ослобођени они који су убили новинара кога је тајна служба прислушкивала и пратила пре самог злочина...”

Увидом у пресуду Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1-ПО1 9/22 од 19.04.2023.године утврђено је да је усвојена жалба окривљеног

Радомира Марковића, његове супруге [REDACTED] и његовог браниоца адвоката Владимира Маринкова, окривљених а овде тужилаца Милана Радоњића и Ратка Ромића и њиховог браниоца адвоката Зоре Добричанин Никодиновић и браниоца окривљеног Мирослава Курака, адвоката Стевана Протића, те је преиначена пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К ПО1 бр.73/20 од 02.12.2021.године, тако да на основу одредбе члан 423 тачка 2 Законика о кривичном поступку су ослобођени од оптужбе да су дана 11.04.1999.године у Београду између 11,38 и 16,45 сати у улици Иве Лоле Рибара (сада Светогорска) у пролазу зграде број 35 по претходном договору и плану, способни да схвате значај својих дела и управљају својим поступцима, свесни да је дело чије су извршење хтели, забрањено са умишљајем лишили живота оштећеног новинара сада пок.Славка Ђурувију из Београда и то окривљени Радомир Марковић да је извршио кривично дело тешко дело убиство из члана 114 став 1 тачка 5 Кривичног Законика у подстрекавању у вези члана 34 Кривичног Законика а окривљени Милан Радоњић, Мирослав Курак и Ратко Ромић да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 у вези са чланом 33 Кривичног Законика.

Тужилац Милан Радоњић саслушан у својству парничне странке на рочишту одржаном дана 06.03.2026.године навео је да за наведени текст је сазнао од своје супруге и кћерке које су исти на предметном порталу виделе, те да су их питале и коментарисале њихове колеге да би потом тог дана а и наредних дана га позивали пријатељи, рођаци питавши га шта то значи, а да он није хтео да коментарише са разлога што није хтео да се враћа и подсећа на то шта је било јер је то за њега ужасна животна и дуготрајна прича, истакавши да га је то врло вређало и повређивало, па чак и плашило у смислу његове личне егзистенције и бриге о породици. Такође и његова супруга, као и кћерке су биле јако повређене и уплашене са разлога што нису могле да схвате да га неко назива убицом и то после кривичног поступка у ком поступку је правноснажно ослобођен пресудом Апелационог суда за кривично дело убиства, односно учешћа у томе Славка Ђурувије. Напоменуо је да пре него што је ослобађајућа пресуда постала правноснажна, суд га није називао убицом, као ни његове колеге, у овом предмету тужиоце, да би доживео да на наведеном порталу тужене Фондације га назову убицом.

Даље је навео да све време док је вођен кривични поступак, као и пре тога Фондација "Славко Ђурувија" је извештавала везано за овај случај, па су га називали правим називом када је био осумњичен, окривљен, оптужен све до доношења предметне правноснажне пресуде када је ослобођен назвавши га да је убица како он, тако и његове колеге, у овом предмету тужиоце, а да се и данас осећа изузетно лоше и да га и даље питају његови пријатељи и познаници везано за исто, те да то што је он назван убицом доживљава као свој прогон зашта по његовом мишљењу не постоји ни један, једини разлог постављајући питање коме треба да доказује своју невиност после суђења и доношења правноснажне пресуде.

Даље је навео да га као грађанина ове земље, као оца и човека боли све то што се пише од стране овде тужене Фондације, те да по његовом мишљењу Фондацији је важније да се он, као и његове колеге, то јест служба у којој су радили нађу на оптуженичкој клупи и буду осуђени, а не да се открију стварне убице Славка Ђурувије. Иначе нико га од стране тужене, након објављеног текста није контактирао као ни након подношења тужбе до данас.

Навео је да од дана објављивања предметног текста на порталу тужене Фондације, он не иде у град сам а ни са својом породицом, прецизније је навео да је можда једанпут отишао до града са породицом, два пута до продавнице са њима те да се дружи са веома малим кругом људи и породицом.

Себе не сматра херојем, нити кукавицом и да је са својом породицом у кући и да не жели да изласком напоље своју породицу доведе у непријатну ситуацију, те буде испровоциран на било који начин, а да то гледају његове кћерке и супруга, као и да мотив за подношење ове тужбе није тај да би се он обогатио те уколико добије новац који је тужбом тражио, исти неће отићи њему као ни породици, али неће дозволити никада и никоме да га вређа, понижава и назива убицом.

Тужилац Ратко Ромић саслушан у својству парничне странке такође на записнику дана 06.03.2026.године је навео да је заједно са својим колегама у овом предмету тужиоцима био оптужен за убиство Славка Ђурувије, те правоснажно ослобођен, а да од 2014.године од када се водио поступак против њих, трпи од туженог континуиране медијске притиске објављивањем разних чланака, давањем анализа, па је предметни текст који је предмет овог спора део његовог прогона од стране туженог и да је њихов циљ стварање једног општег утиска у јавности о његовој кривици неvezано за ослобађајућу правоснажну пресуду.

Даље је навео да је у притвору провео девет година, три месеца и шест дана, након ког периода је донета правоснажна ослобађајућа пресуда и то против њега, као и његових колега, у овом предмету тужилаца. Поставио је питање ко треба у овој држави да га ослободи да би Фондација "Славко Ђурувија" прихватила чињеницу да нема никакве везе са убиством Славка Ђурувије. Такође и након подношења предметне тужбе истакао је да Фондација "Славко Ђурувија" наставља медијски прогон како њега, тако и Радоњића и Курака објављивањем на својим сајтовима и порталима "Славко Ђурувија" Фондација и "Цензоловка" текстова које преносе и други медији што све долази до шире јавности а у којим текстовима се наводи да они настављају притисак на њих цитирајући наставак прогона убијеног новинара Славка Ђурувије, док је истина потпуно супротна са разлога је управо по његовом мишљењу Фондација "Славко Ђурувија" врши прогон како њега, тако Курака и Радоњића етикетирајући их као убице новинара Славка Ђурувије. На тај начин стварају компромитујућу слику, односно у жељу да о њима створе компромитујућу слику у широј јавности наводе, а након подношења предметне тужбе да они само траже истину и правду у случају убиства Славка Ђурувије, док је чињеница да су он, Радоњић и Курак такође тражили истину и правду на суду коју су доказали доношењем правоснажне пресуде Апелационог суда у Београду, они немају никакве везе са убиством Славка Ђурувије и да је њихов циљ да и овај случај буде решен на суду.

Мотив подношења тужбе је навео да је тај да њихово извештавање буде тачно, проверено, истинито, објективно и непристрасно и да сnose одговорност за оно што су изrekli и написали. Иначе за наведени текст је упознат како посредно, тако и непосредно и то да је исти видео на порталу "Цензоловка", а потом и на порталу N1 који су пренели истоветан предметни текст као и осталим медијима, док је од својих чланова породице, као и пријатеља у пар дана од објављивања истог упознат на посредан начин. Објављивањем овог текста, истакао је да довело до тога да ипак од дела јавности провејава утисак да без обзира на доношење ослобађајуће правоснажне пресуде, ипак има нешто да је он можда убица новинара Славка Ђурувије како то фондација Славко Ђурувија преноси, па је то разлог што га људи избегавају, а део њих показује одређену резерву према њему, што се јасно манифестује у његовом свакодневном животу, па и данас.

Истакао је да објављивањем предметног текста, предметна Фондација не само да ниподаштава одлуку суда, већ и његов професионални интегритет у ресору Државне безбедности где је био високи руководилац, а уједно угрожава и његов лични интегритет, достојанство и част, као и углед узнемиравајући не само њега, већ и чланове његове породице, пријатеље и све оне који га све ове године подржавају у смислу да су веровали од самог почетка да он нема никакве везе са убиством Славка Ђурувије.

Иначе наведени текст који је предмет овог спора, посебно је истакао да га је посебно и узнемирио јер има посебну тежину, имајући у виду да је етикетиран као убица и то након доношења правноснажне ослобађајуће пресуде након толико година тешке судске борбе, што је разлог подношења предметне тужбе. Због његове непостојеће кривице и то од самог почетка кривичног поступка па до данас његова деца су изложена прогону као и он тешком медијском прогону, те да су они одрасли и стасали у ореол његове непостојеће кривице и то како кћерка, тако и син, а да је можда и највећа жртва свега његова супруга која је морала да се стара и издржава целу породицу и да васпитава децу док је он био у притвору. Посбно оно што је тешко пало његовој породици везано за предметни текст је чињеница да су очекивали да ће након доношења правноснажне пресуде медијски прогон престати, што се није догодило, те да је то управо разлог подношења ове тужбе, док га нико од тужене Фондације није контактирао за предметни текст. Навео је да му иначе није намера да добије било какав новац везано за предмет овог спора, већ да једноставно хоће да добије сатисфакцију и да је спреман да повуче тужбу, уколико супротна страна докаже своју лошу финансијску ситуацију достављањем финансијског извештаја, те да не жели да му се спочитава да предметном тужбом тужиоци у овом предмету хоће да онемоуће Фондацију "Славко Ћурувија" да ради и то без обзира што је то непрофитна организација која се финансира из донација и прилога и то глобално јаким финансијских играча као што је нпр. Рок Фелер фондација, те да је његова лична сатисфакција да суд донесе пресуду којом ће утврдити да је објављивањем текста угрожена његова част и углед.

Тужилац Мирослав Курак саслушан на рочишту дана 06.03.2026. године у својству парничне странке је навео да је за наведени текст сазнао прво посредно и то од чланова породице, пријатеља и пословних партнера и то дан два након објављивања истог, а потом и непосредно када је сам извршио увид у објављени текст на порталу фондације "Славко Ћурувија", те да може рећи да му је теже било када су му они рекли за тај текст, него када га је сам прочитао. Био је повређен, разочаран и љут, те да је то посебно лоше утицало на његову децу, сина и малолетну кћерку. Иначе наведени текст који је објављен на порталу овде тужене су пренели и други одређени медији и то истоветан, наводећи да је он убица, односно да остаје при ставу да је он убица и поред доношења правноснажне ослобађајуће пресуде коју је донео Апелациони суд у Београду, те да је објављивањем истог од стране тужене последица злонамерности и тенденциозности, па их је замолио да не обраћају пажњу како на предметни текст, тако и на остале текстове који су производ овог текста. Својој малолетној кћерки је рекао да не обраћа пажњу на тај безобразлук и глупости, објаснивши јој да је он правноснажно ослобођен и да не брине, али како је она малолетна и има специфично презиме и иде у школу, изложена је била ругању друге деце да је отац убица и зликовац. Нико га није контактирао од стране тужене Фондације ни пре ни после објављивања предметног текста. Његов мотив за подношење ове тужбе није материјално правне природе како је навео, већ је његов мотив да престане медијска хајка на њега а самим тим и на његову породицу која траје дуже од десет година и да престане тужена да га више назива убицом.

На крају је навео, да уколико тужена Фондација "Славко Ћурувија" на свом порталу и то на истом порталу на коме је објавила предметни текст, напише њему и породици деманти – извињење, спреман је да повуче тужбу.

По извођењу свих доказа суд је утврдио чињенично стање како би исте подвео под одговарајуће правне норме.

Несумњиво је утврдио да је дана 2. фебруара 2024. године на интернет порталу "Славко Ћурувија Фондација" објављен предметни текст напред наведене предметне садржине и то након објављивања правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду којом пресудом су овде тужиоци ослобођени за кривично дело тешко убиство новинара Славка Ћурувије, посебно наводећи у тексту да су ослобођени они који су убили новинара.

Неспорно је да су пресудом Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кж1-По1 9/22 од 19.04.2023.године ослобођени оптужбе овде тужиоци Милан Радоњић, Мирослав Курак и Ратко Ромић да су у саизвршилаштву извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 5 у вези са чланом 33 Кривичног Законика на штету новинара сада пок.Славка Ћурувије.

Надаље неспорно је да објављивањем предметног текста за тужиоце увредљивог карактера имајући у виду да предметним текстом а што је напред наведено је објављено да су ослобођени они који су убили новинара Славка Ћурувију, те чињеницу да су Милан Радоњић, Ратко Ромић и Мирослав Курак предметном пресудом Апелационог суда ослобођени због кривичног дела тешко убиство и на штету сада пок.Славка Ћурувије те је с тога повређена њихова част и углед и то како са субјективног становишта, тако и са становишта општег схватања, те и поред тога што у наведеном тексту нису означена њихова имена и презимена, наиме очигледно је и јасно да објављивањем предметног текста се мислило на њих. Посебно код чињенице да је кривични поступак трајао дуго, близу једне деценије, да су медији редовно и подробно извештавали о томе износећи информације о току кривичног поступка везано за убиство новинара Славка Ћурувије па су јавности била позната њихова имена, па чак и код оних који се нису трудили да их запамте.

Објављивањем предметног текста на интернет порталу тужене Фондације за чији садржај објављивања текстова је одговорна тужена, могао је и просечни читалац да буде доведен у сумњу да су уопште овде тужиоци ослобођени за убиство новинара Славка Ћурувије, у вези чега су у тренутку објављивања били као што је напред наведено, правноснажно ослобођени пресудом Апелационог суда у Београду.

Наиме, претпоставка невиности постоји и увек је повређена када објављена информација одражава мишљење да је неко лице криво и то током кривичног поступка без обзира на исход истог до правноснажности пресуде, а посебно у овом случају имајући у виду чињеницу да су наведена лица овде тужиоци у тренутку објављивања предметног текста били правноснажно ослобођени наведеном пресудом за наведено кривично дело, дакле суд је утврдио њихову невиност.

Одредбом члана 154 Закона о облигационим односима прописано је да ко другом проузрокује штету дужан је накнадити је уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.

Одредбом члана 155 Закона о облигационим односима предвиђено је да штета умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање његовог повећања (измакла корист) као и nanoшење другом физичког бола или страха (нематеријална штета).

Одредбом члана 200 Закона о облигационим односима прописано је да за претрпљене физичке болове због умањења опште животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности, смрти блиског лица, као и за страх, суд ће, ако нађе да околност случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете као и у њеном одсуству.

Одредбом члана 277 Закона о облигационим односима прописано је да дужник који задоцни са испуњењем новчане обавезе дугује, поред главнице, и затезну камату по стопи утврђеној савезним законом.

Одредбом члана 186 Закона о облигационим односима прописано је да обавеза накнаде штете сматра се доспелом од тренутка настанка штете.

Одредбом члана 324 Закона о облигационим односима прописано је да дужник долази у доцњу кад не испуни обавезу у року одређеном за испуњење.

Одредбом члана 34 Устава Републике Србије прописано је да се свако сматра невиним за кривично дело док се његова кривица не утврди правноснажном одлуком суда.

Одредбом члана 6 Конвенције о заштити људских права и основних слобода прописано је да свако ко је оптужен за кривично дело мора се сматрати невиним све док се не докаже његова кривица на основу закона.

Пажљивом анализом изведених доказа и цитираних одредби материјалног права, суд је нашао да је тужена Фондација одговорна за нематеријалну штету коју су тужиоци претрпели због душевних болова проузрокованих повредом части и угледа, на начин како то прецизно наводе сами тужиоци приликом њиховог саслушања у својству парничних странака а што је суд већ напред навео.

Исказима тужилаца Милана Радоњића, Ратка Ромића и Мирослава Курака саслушаних у својству парничних странака суд је поклонио веру, налазећи да су истинити, јасни, веродостојни и међусобно сагласни са осталим изведеним доказима.

С тога је имајући у виду напред наведено, суд је тужиоцима досудио наведене износе за претрпљене душевне болове услед повреде части и угледа у износу од по 200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом извршења, налазећи да ће се висином досуђених износа тужиоцима постићи правично задовољење, односно да је висина истих адекватна причињеној нематеријалној штети.

Суд је имао у виду приликом одмеравања висине новчаних износа објективну околност да су тужиоци неосуђивана лица, као и њихове субјективне околности и то везано за тужиоца Милана Радоњића да га је посебно погодило то што је предметни текст тужена објавила после доношења правноснажне пресуде којом пресудом је он ослобођен за убиство новинара Славка Ђурувије, те то што је назван убицом доживљава као свој прогон и да се и данас осећа изузетно лоше и да се плаши у смислу његове личне егзистенције и бриге о породици. Имајући у виду то што наводи да се бринуо и због тога што су његова супруга и кћерке биле јако повређене и уплашене, са разлога што нису могле да схвате да га неко назива убицом након правноснажно окончаног кривичног поступка, те је то разлог што време проводи у кући, не желећи да изласком напоље, своју породицу доведе у непријатну ситуацију, буде испровоциран на било који начин, а да то гледају његове кћерке и супруга.

На даље везано за тужиоца Ратка Ромића, суд је имао у виду његове субјективне околности и то његове наводе да га је објављени предметни текст додатно узнемирио што за њега има посебну тежину, имајући у виду да је етикетиран као убица и то након доношења правноснажне ослобађајуће пресуде, те да су његова деца била изложена тешком медијском прогону, те да су одрасли и стасали уз ореол његове непостојеће кривице и то кћерка и син, као и супруга, па су очекивали да ће након доношења правноснажне пресуде то престати, што га посебно узнемирава.

Суд је ценио субјективне околности на страни тужиоца Мирослава Курака то да како је навео објављивањем предметног текста на порталу тужене Фондације је био повређен,

разочаран и љут, а посебно због тога да је то лоше утицало на његову децу сина и малолетну кћерку која има специфично презиме и иде у школу и изложена је била ругању друге деце да је отац убица и зликовац, која је и данас малолетна.

Суд је ценио и остале доказе али их није посебно образлагао налазећи да исти нису од значаја за другачију одлуку суда.

Одлуку о захтеву за накнаду трошкова поступка суд је донео применом чланова 146, 149, 150 и 159 ЗПП-а, те важеће таксене тарифе и тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, те имајући у виду висину тужбеног захтева за накнаду неметаријалне штете, одлучио је да тужена "Славко Ђурувија Фондација" солидарно накнади тужиоцима Милану Радоњићу, Ратку Ромићу и Мирославу Кураку трошкове парничног поступка и то за састав три тужбе износе од по 15.000,00 динара, за заступање тужилаца преко адвоката и то за одржана рочишта дана 24.12.2024.године, 25.04.2025.године, 14.11.2025.године износе од по 50.000,00 динара, као и дана 6.03.2026.године износ од 70.000,00 динара, за неодржана рочишта дана 21.02.2025.године, 11.04.2025.године, 23.06.2025.године и 10.09.2025.године износе од по 25.000,00 динара, што све укупно износи 320.000,00 динара са припадајућом законском каматом, као и судске таксе у износу од 90.000,00 динара. Остале тражене трошкове од стране пуномоћника тужилаца везано за наведено рочиште дана 26.09.2024.године у износу од 20.000,00 динара суд није досудио тужиоцима са разлога што увидом у списе предмета суд није нашао да је исто уопште било заказано, као ни тражене трошкове на име увећања за дужину трајања рочишта и 20% на име ПДВ-а сматрајући да им исти не припадају.

Суд је досудио тражене трошкове тужиоцу Курак Мирославу и то за заступање преко адвоката на рочишту одржаном дана 13.12.2024.године у износу од 25.000,00 динара имајући у виду да је исто одржано у предмету П.бр.2013/24 а пре спајања свих поступака између истих странака.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

СУДИЈА
Љиљана Илић

